

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVII.

V Celovcu, 28. februarja 1898.

Štev. 6.

Šolski razgovor.

(Konec.)

Za Grafenauerjem, katerega govor smo objavili zadnjič, se je zopet oglašil posl. Ghon, ki se je vnovič hudo razkoračil nad nami in se pokazal kot stari, nepoboljšljivi nasprotnik naš. Rekel je: Posl. Grafenauer je trdil, da mi mislimo, da je vera zasebna reč; to ni res, takih besed ne sprejmemo; mi imamo vero za vzgojevalni pripomoček, kot stvar ljudstva. Mi zahtevamo versko vzgojo, (?) mi hočemo svoje otroke imeti verske, hočemo, da molijo. Stvar duhovnikov je, da skrbijo za boljše versko vzgojo; če gré za verske stvari, smo gotovo vedno poleg itd.

Tem besedam Ghonovim moramo marsikaj pripomniti: Ghon se dela tukaj čudno vernega, ali pa ne vidi in sliši, kako stranka njegova povsod nasprotuje veri in posebno veronauku? Ali niso ravno ti ljudje hudi nasprotniki katoliške cerkve in onih, ki so postavljeni, da oznanjujejo njene nauke? Svoje sovraštvo do veronauka so zopet dosti jasno pokazali pri glasovanju o veronauku na višji realki in ravno pri tem važnem glasovanju jo je pobrisal g. Ghon, tisti, ki je malo dni prej trdil, da je vselej poleg, ko gré za verske zadeve!! Ali je to možko, ali je to dosledno? Vero imajo, pa samo na jeziku, da mečejo ljudem pesek v oči, nimajo je pa v srcu in še manj v dejanju. Iz tega pa, Slovenci, lahko spoznate, da takim ljudem ne smete zaupati.

Ghon pa „hujskači“.

Dalje je Ghon sam pripoznal, da se 8letna šola na deželi ne bode mogla vzdržati, pa oporekal Grafenauerju, da ni šola kriva velikemu pomanjkanju poslov in delavcev, marveč slabo gospodarsko stanje v deželi, propadanje fužin itd. — Kar se tiče propadanja gospodarstva, moramo reči: ali nimajo ravno Ghonovi pristaši, liberalci in nacionalci, v naši deželi vso moč v rokah in vendar vse gospodarstvo propada! Da so pa ravno šole krive, da kmetje ne dobijo več poslov, je jasno. Ravno tam se otroci mnogokrat odvadijo delu, privadijo pa razkošnosti, in ker ravno na Koroškem tako hudo propada versko življenje, potem ni čuda, da morajo nasledke trpeti ravno kmetje.

Hudo se je razkoračil Ghon nad Grafenauerjem, ker se je potegnil za slovenski pouk v naših

šolah. Skliceval se je na ljudstvo, češ, da na njegovih (Ghonovih) shodih nikoli ne zahtevajo takih šol, kakoršne zagovarjajo slovenski poslanci. — Ghonovi, t. j. bauernbundarski in nemškonacionalni shodi za nas niso merodajni, saj vémo, kdo se tam zbira: navadno učitelji, bauernbundarski mogočnejši itd. Da so ti zoper naše zahteve, je jasno. — Ghon je trdil, da ljudstvo noče čisto slovenskih šol. Saj takih tudi ne zahtevamo in jih nismo zahtevali, čemu torej Ghon s tem straši ljudstvo, čemu zavija? Kdo tedaj res hujska?

Na prav nesramen način je Ghon osebno napadel g. Grafenauerja. Razkoračil se je: „Taki voditelji, kakor vi, hujskajo; naši kmetje so miroljubni, hočejo z nami živeti v sporazumljenji in se ne dajo ščuvati od takih oseb, kakor ste vi.“ — Tak napad od strani „olikanega“ nemškega poslanca je naravnost predrzen. Ti mogočnejši si že domišljujejo, da nihče ne sme več biti drugega prepričanja in mnenja, kakor se poljubi biti jim in kar usta hočejo jim zapreti s takimi napadi. — Dalje je Ghon pravil, kako so se zborovalci na shodu izrekli zoper slovensko šolo. Da je Ghon v tem oziru naravnost neresnico govoril, kaže „Poslano“ na drugem mestu, kjer udeleženci onega shoda izjavljajo, da Ghon o tem niti besedice ni črhnil. — Iz vsega tega je jasno, da si Ghon s svojim govorom ni pridobil posebne časti; pokazal je, da ravno nasprotniki naši z zavijanjem begajo ljudstvo, da oni v pravem pomenu besede hujskajo! Skrb ljudstva pa bodi, da obrne hrbet takim ljudem!

Mil. g. knezoškof z ozirom na Ghonove besede poudarjajo, da mora tudi učitelj sam delovati za versko vzgojo otrok, a že postava sama temu nasprotuje. Ni zadosti, da se 2 uri uči veronauk, marveč ves pouk mora prešinjati živi verski duh. Kaj pomaga, če duhovnik v dveh urah uči veronauk, če pa šola drugače ne deluje v istem duhu. — Dalje se izrečejo zoper šolske kazni in kažejo, kako naj bi se šole uravnale v jezikovnem oziru.

Posl. dr. Artur Lemiš zagovarja novo šolo, češ, da v njej ne vlada židovski duh, zakaj če bi bilo tako, bi ji nemški nacionalci gotovo nasprotovali. (Saj so z židovskimi liberalci dobri prijatelji!) Mi ostanemo pri tem, da mora krščanstvo in vera biti podlaga vsaki vzgoji. (A v resnici delate čisto drugače!) Mi se ne vojskujemo zoper

vero, (?) marveč zoper slabe služabnike božje. Vera s političnimi stvarmi nima nič opraviti. (?) Napadal je dalje še duhovnike in obžaloval, da ne zna slovenski. Hodil bi potem na slovenske shode in tam ugodno uplival na slovensko ljudstvo. (Čujte! Lemiš sam bi rad znal slovenski, in vendar se toliko repenči, ko se drugi potegujejo za slovensčino! In tudi na slovenske shode bi rad prihajal. Mar-li zato, da bi tam razsajal in prodajal našim ljudem tisto „nemško kulturo“, kakor jo je kazal na Dunaju v državnem zboru? Za to pa se Slovenci lepo zahvaljujejo in Boga hvalijo, da Lemiš ne zna slovenski!)

Govor deželnega šolskega nadzornika Palla s potrebnimi opazkami prinesemo prihodnjič.

Dopisi prijateljev.

Iz pokrške okolice. (Po volitvi.) Slišim, da opis naše občinske volitve v „Miru“ št. 4. ne ugaja nemško-liberalni „fort in fortschritts-partaji“. Nikoli se dosedaj pri nas ni upal kak Slovenec jim resnico povedati, zato pravijo, da kaj takega ne sliši v „Mir“, da je to samo obrekovanje, hujskanje itd. Dà, neki mogočnejši celo obeta, da če izve pisatelja, mu hoče z leskovim lesom napisati na hrbet geslo, ki po mislih nemškutarjev velja za nas Slovence: molči, trpi in plačaj. To izvira sev iz same ljubezni do nas. — Neki gospod v Ličjivasi je pri zadnji volitvi, ker so se ga usmili iz nekaterimi glasovi, postal tako navdušen „Nemec“, da bi najrajši vse črne Slovence popil na žlici neslanega kropa; pa tudi lahko, saj je izurjen v nemščini tako, da se lahko z vsakim profesorjem zmeni, če tisti le zna malo slovensko. Znabiti pa je bil dné 22. t. m. njegov rojstni dan?? — Obžalovati moramo gosp. nadučitelja v Pokrčah, kateri si je skozi toliko let za tamošnjo mladino kot dober učitelj veliko zaslug pridobil, ali žalibog kot občinski tajnik ves svoj upliv porabil v korist nemškutarke stranke. Zdad je prejel plačilo, zakaj po volitvi mu je župan ta prisluzek odvzel z izgovorom, da ni dosti marljiv v tem poslu. Čudno, da ravno zadnje 3 leta ni bil več za rabo, ko se je cenil prej povsod kot celo izvežbani tajnik. Mislimo, da je treba vzrok drugod iskati. Tega bi mu naša stranka gotovo ne bila storila. Zdad tajništvo opravljata mlajši

Podlistek.

Kneippovanje.

V.

Kako se tedaj lotiti z vodo vročinske bolezni? Nikar prenačiti se, naglica škoduje. Mirno začnimo z najnavadnejšim in najvažnejšim, namreč z omivanjem. Ako je bolnik sicer krepek, omijmo celega na enkrat; če je slab in otroke prvič od pasa dol, drugič zgoraj do pasa (ali pa narobe). To se mora naglo vršiti; potem mora bolnik eno uro biti skrbno odet. To omivanje se ponavlja vsako 2. ali 3. uro, če huda vročina napade, še večkrat. Če se bolnik jame potiti, se z omivanjem dalj časa preneha, da se utegne spotiti. Če more, naj bolnik sam pove, kako mu dene in kdaj ga spet napade.

Kneipp je z dobrim uspehom skušal drugo sredstvo, ki vleče vročino na-se, ter je ljudem bolj všeč ko mrzla voda, namreč skuto. Primesiti se mora s sirotko ali vodo in jesihom, da se sprime; namaže se na prtič in dene na bolečo stran. Ko sahne, se napravi nov tak obliž, dokler bode (peha) ali žge. Po zimi, ko ni kislega mleka, se prilije sladkemu malo jesiha, pa se zviri sirotka. Šir (v krajih imenovan „zajci“) pa moramo postaviti v klet ali na prosto, da se shladi in mraza napije, zakaj če skuta ni mrzla, ne more, vsaj ne veliko, vročine v se potegniti. S skuto tedaj lahko začnemo, zlasti pri pljučnem vnetji (berite „Domači zdravnik!“), ako ne zadostuje, pa pridejo ovitki na

vrsto. Več ljudij si je s samo skuto življenje rešilo, pravi Kneipp. Katere misli nas naj vodijo pri omivanju? Prvo je hladiti vroči, vneti kraj (če vemo kje je, sicer pa telo sploh). Druga misel bodi: kri zvatiti drugam, (kajti, kjer je vročina, vnetje, tam se kri zbira in čedalje večji ogenj nastaja). Kam? Vselej doli, nikoli gori k srcu ali v možgane, ampak doli v trebuh in noge. Ako je vnetje, vročina v glavi, vratu, prsih, moramo kri spraviti ali potegniti v črevo in noge (z obkladki na trebuh in ovitki, kratkim, ki seže od pazduh do blizu kolen, ali spodnjim, ki seže od pazduh skozi doli čez noge, in ovijanjem nog). Ako je v črevesu, potegniti jo treba v noge (s tem, da se ovijajo noge ali do kolen, ali pa do čez kolena). Kedar so noge mrzle, drugje pa je vroče, je to vselej opomin: zavij noge! Noge so mrzle, ker je premalo krvi v njih. Tedaj doli z njo, da ne bo glavi, srcu, ali pljučam težave delala!

Ozrmo se na posamezne slučaje, da bo nam splošno zgoraj povedano načelo prav jasno. Ako je vnetje, vročina 1. v glavi (možganih), pustimo ubogo glavo pri miru, zgrabimo sovražnika, namreč kri, ki v glavo sili, ravno na nasprotni strani (takorekoč od vzadej), t. j. zavijamo noge, da potegnemo kri v noge. Hladiti pa moramo tudi glavo samo, a ne z ledom, ampak mrzli vodi prilijmo jesiha, noter namočen in izžet prtič devajmo na čelo in glavo, a dalj ko 5 minut ne smemo ga pustiti, ampak, predno se zelo zgreje, spet namočimo ga in spet, da bo ves čas hladen. Pa tudi mrzli ovitki okoli vratu hladijo, a skrbeti moramo, da je pogostoma prenavljamo, n. pr. v vsakih 20. minutah, zakaj če se dolgo pušča, se more

zgoditi, da le greje, namesto hladi. Šal (moker prtič na tri vogle zadi čez rameni in predi na prsih navskriž) vleče kri iz glave močnejši kot ovitek vratu, a če se je bati, da bi utegnulo vnetje biti v pljučah, ga ne smemo napraviti. Nakladek na črevo ima tudi dober uspeh za glavo. — 2. Zoper vnetje v vratu pomaga ovijanje nog, nakladek na črevo in zavijanje vratu, vse tako kakor za glavo; razun tega še velja grgljati in olje. Nikar pozabiti, da se ovitek ne sme vroč puščati okoli vratu, sicer lahko škoduje. Ta mora vrat hladiti, oni okoli nog in mokri prt na črevesu pa kri zvatiti doli, zato se pustita 1 do 1½ ure, pa sta vroča. 3. Vnetje v pljučah ali sploh v prsih, se mora takoj s početka hladiti s skuto ali pa omivati in če so noge mrzle, tudi noge ovijati. To je začetek, če ne pomaga, se napravi kratek ali spodnji ovitek, če potreba, večkrat na dan ali v eni noči. — 4. Zoper vnetje v črevesu, se ovijajo noge čez kolena. Prti se pustijo, da se dobro zgrejejo in noge v njih. Namen je, kri v noge potegniti, oziroma v nogah zadrževati. Na črevo samo pa se devajo mokri prti (mrzli ali topli pa bolj mokri za bolečino), v vsaki pol uri znova. Namesto tega se za črevesna vnetja zelo priporočajo obkladki, tako imenovani zgornji in spodnji, eden pride na prsi in črevo, drugi pod čeli hrbet, oba ob enem (le mrzla). Namen je, da izvlečeta znortanjo vročino in razdelita. Dobra sta tudi kratek in spodnji zavitek.

Iskrice. Predno se zakonski začnejo med seboj pričkat, naj se za vselej spomnijo: kaj temu porečejo otroci?

Slovenci! vpišite se v Mohorjevo družbo!

učitelj in veleumni g. „Šorš“, to je naš občinski sluga, za katerega bode nam menda treba nabrati nekaj tako imenovanih „pokrških kron“, da se mu kupijo rudeče hlače, da bode vsakdo že od daleč spoznal janičarja. Toliko za danes. Z Bogom!
Črni Miha.

Iz Št. Ruperta pri Velikovcu. (Tomaž Rainer †.) Na pustni torek smo imeli pri nas zelo žalosten pogreb. Izdihnil je namreč dné 20. t. m. svojo blago dušo Tomaž Rainer, najemnik grajščine Črni grad, še le 39 let star, zapustivši vdovo in sedmero neoskrbljenih otrok. Ranjki Rainer bil je nenavaden mož, kakoršnih je dandanes le malo še najti, jeklen značaj, vzoren katoličan in iskren slovenski rodoljub. Bil je mnogoletni ud Mohorjeve družbe in zvest naročnik „Mir“-a. Ker je veliko prebiral, znal je tudi naše nasprotnike dobro okreati in zavrniti. Že ko je v Tinjah bival, oskrbel je svojim otrokom, katere je navadno doma že sam poučeval, slovenske šolske knjige, pridno je tudi dovažal gradivo k stavbi naše „Národne šole“ in tudi v isto pošiljal svoje otroke. Name-raval je v bližnji prihodnosti kako kmetijo kupiti, ali Bog je drugače ukrenil. Ko je pred tremi tedni ob hudem mrazu žito v Celovec peljal, se je močno premrazil in dobil vročinsko bolezen, nazadnje so se mu še pljuča vnele in ni bilo več pomoči. Kako splošno spoštovan je ranjki Rainer bil, pokazal je njegov velečasni pogreb, katerega se je udeležila obilna množica najjimenitnejših kmetov in tudi nekaj mestjanov. Bog tolaži njegovo osirotelo družino! Naj ranjki v miru počiva, mi pa hočemo vrliga moža v vednem spominu ohraniti ter ravnati po besedah slovenskega pesnika:

„Pomnik stavimo mu tak,
Da slednji skuša biti mu enak!“

Iz Pliberka. (V slovo čast. gosp. Mat. Ražun-u.) Že dolgo smo se bali bridke ure ločitve, ki je morala priti prej ali slej; ali da nas bode občespoštovani in ljubljani gospod provizor Matevž Ražun že v nekoliko dnevih zapustil, ta novica nas je zadnji nedeljo užalostila. V kratkem času svojega tukajšnjega pastirovanja si je pridobil srca vseh faranov. Vsakdo, ki je imel priliko občevati z njim, se je prepričal o njegovi ljubeznivosti. Vsi ga spoštujejo in ljubijo; ni čuda tedaj, da so dohajali v zadnjih dnevih iz mesta in okolice farani v velikem številu se poslavljat s solznim očesom od ljubljenelega gospoda provizorja. Naša dolžnost je, da se pri odhodu srčno zahvalimo za ves trud in požrtvovalnost, za vso ljubezen, ki jo je preč. g. skazal; vzlasti pa za zlate nauke, ki nam jih je s toliko gorečnostjo na leci oznanjeval. — Mi spremljamo č. gospoda z najboljšimi voščili na novo mesto; č. g. provizorja pa prosimo, da bi si ohranil v spominu ljubezen in hvaležnost, kojoj imamo in bomo ohranili v srcih do njega. — Pri teh bridkih spominih na ločitev nas tolaži in navdaja z veseljem, da dobimo v kratkem stalnega dušnega pastirja, preč. g. Simon Bauerja. Iz srca vas pozdravljamo in vas prosimo za vašo ljubezen. Tu vas čakajo zapuščene ovčice, ki se z zaupanjem in veseljem ozirajo na Vas, svojega bodočega pastirja. In ko vas pozdravljamo s srčnim „dobro došli“, združimo ob enem molitev, da bi vas mili Bog ohranil v naši sredi prav mnogo, mnogo let.

Iz Glinj. Slovenska hranilnica in posojilnica v Glinjah imela je v l. 1897. prometa 110.701 gld. 90 kr. Pristopilo je 34 novih udov, izstopili so 3 in eden je umrl; tako šteje koncem leta 1897.: 318 zadružnikov, in zadružni deleži s pripisano dividendo znašajo vkup 959 gld. 6 kr. — Hranilnih vlog se je vložilo 18.776 gld. 85 kr., vzdignilo pa z obrestmi vred 13.764 gld. 96 kr. in je njih stanje z pripisanimi obrestmi vred koncem leta: 120.544 gld. 92 kr. — Posojil se je zadružnikom dalo v l. 1897.: 21.582 gld., vrnilo pa 8.977 gld. 98 kr. in je njih stanje koncem leta 95.632 gld. 66 kr. — Stanje prihranjene zaloge koncem leta znaša: 2487 gld. 93 kr. Zadružno stanje koncem leta znaša vkup: 124.827 gld. 58 kr.

Iz Slov. Plajberga. Tudi v naš kraj prihaja novi „Kmetiski List“ v nekaterih iztisih, pa ga nekako skrivajo pred nami; ne vem zakaj? Po naključji sem pa vendar dobil 2. številko v roke, in bral neki dopis iz Spodnjega Roža, v katerem dopisnik na dolgo in široko razpravlja da „Kmetiski List“ in njegova stranka ni proti duhovščini, še manj pa proti veri in slovenskemu jeziku! Samo duhovniki naj bi le tiste nauke oznanjevali, kateri so tudi nemškutarjem po godu. Če so tako dobri „kristijani“, kakor se dopisnik hvali, zakaj pa ne hodijo ob nedeljah v cerkev, kakor je vsakega kristijana dolžnost? Nadalje kvasi, da „klerikalci“ samo zato na slovenščino tiščijo, ker če kdo nemško zna, je že preveč izobražen. Kdaj pa je „Mir“ pisal, da naj se nihče nemško ne uči? Ker pa vidimo, da se v ljudski šoli slovenski otrok ne more toliko nemško naučiti, da bi nemške bukve in časnike zastopil, zato zahtevamo, naj se vsaj pravilno slovensko brati in pisati

nauči, in kedar bo šolo zapustil, se lahko nadalje izobražuje. — Potem piše: Poglejmo okoli sebe po Rožni dolini, vsi premožnejši posestniki so „naprednjaški, in skoz sredstvo nemščine so prišli k premoženju“. Če je res potreba samo nemško znati, da se vsakemu dobro godi, zakaj je pa tudi v trdo nemških krajih dosti revnih ljudi, med nami pa tudi dosti takih, ki besedice nemško ne znajo in s slovensko stranko vlečejo, pa imajo vendar lepše premoženje, kakor marsikateri nemškutar. Dopisnik tudi čenča: „Klerikalci bi imeli najrajši same trape,“ še boljše če so tudi „analfabeti“; gospod dopisnik, če so vam razmere po Rožni dolini znane, gotovo veste, katera stranka ima več takih duševnih ubožcev, naša ali vaša? Toliko za danes, pa na svidenje.

Iz Bekštanja. Bekštanjska posojilnica v Ločah imela je l. 1897.: 196.627 gld. 91 kr. prometa. Pristopilo je na novo 31 zadružnikov, izstopilo pa 5, in šteje posojilnica 423 zadružnikov, kateri imajo v deležih 5850 gld. in s pripisano dividendo 7103 gld. 17 kr. — Hranilnih vlog vložilo se je 34.252 gld. 36 kr., izplačalo pa 23.418 gld. 22 kr., in je koncem leta njih stanje z obrestmi vred: 91.489 gld. 39 kr. — Stanje danih posojil pomnožilo se je za 10.549 gld. in znaša koncem leta 87.470 gld. 32 kr., in sicer na menjice 75.005 gld., in na dolžna pisma 12.465 gld. 32 kr., katera zadnja so vknjižena na zemljišča. Koncem leta ostalo je 3269 gld. 83 kr. gotovine. Pri drugih zavodih ima posojilnica naloženih 12.150 gld. Konto izgube in dobička znaša 413 gld. 94 kr. Čistega dobička je bilo 103 gld. 94 kr. Rezervni fond je narastel na 3505 gld. 44 kr.

Iz Št. Jurija na Zilji. (Nagla smrt.) „Čujte in bodite pripravljani, ker ne veste ne ure ne dneva“ — te besede Gospodove nam pravijo, da smrtna kosa vedno visi nad nami. Po kratki boleznici je zatisnil oči občespoštovan mož v pravem pomenu besede, namreč: Filip Janžic p. d. Volt, posestnik in gostilničar v Črešnjah. Bilo je dné 12. svečana t. l., ko ga je pljučnica, katera mu je že prej nagajala, tako silno in brez usmiljenja napala, da je bilo prav malo upanja, da bi mogel vzgledni mož še okrevati. In zgodilo se je 17. svečana, da mu je odbila ura njegovega življenja v pričujočnosti dušnega pastirja in zdravnika iz sv. Štefana. Dan smrti je bil žalosten trenutek za vse njegove prijatelje in za celo njegovo rodbino. Katoliško ljudstvo ga je ljubilo; bil je blag mož, dobrega srca, gostoljuben in goreč bojevnik za katoliško slovensko stran. Rad je postregel, kjer in kedarkoli je mogel, in storil dobro, kedar mu je bilo mogoče. Svojega prepričanja rajni Volt ni sicer stavljal na javni trg in se ni vsiljeval v javno življenje, toda ako so ga njegovi nasprotniki izživljali, in to se je zgodilo mnogokrat, tedaj je pokazal svojo versko in národno prepričanje brez hlimbe in bojznosti. Nasproti svojim preganjalcem se je izrazil kot neustrašen značaj: „Skušnja nas uči, da se krepostni ljudje vzgajajo le na verski podlagi. Komur ni vera prva in poglavitna stvar in vodnica v življenju, ta se tudi za národnost ne bode brigal, kedar pride na razpotje.“ Tako trdno prepričanje za sveto vero naj bi napolnilo vse osebe, kateri hočejo nositi častno in prelepo ime moža v Ziljski dolini! Če pogledamo v duhu moža Volta, kateremu naj bo s temi vrsticami načrtan majhen spomenik hvaležnosti na njegov prezgodnji grob, zazremo v njem katoličana in domorodca, ki je v potu svojega obraza delal za domovino. Bil je neutrujen branitelj resnice, zato upajmo, da je dosegel večno resnico v nebesih. Njegova marljivost in vztrajna skrb za domovino bodi slovenskim kmetom na Koroškem bodrilo, da služimo domovini z besedo in v dejanju. Da je verno ljudstvo častilo moža, prijaznega Volta, priča mnogobrojna udeležitev pogrebcev, kateri so se s tužnim spominom ločili od prezgodnje gomile. Bodi tem potom gorka zahvala izrečena č. gg. župnikom Štef. Sakelšek in Ant. Žaku iz Sv. Štefana, katera sta spremljala uzornega moža na zadnji poti k večnemu počitku.

Ljubezen, spoštovanje on zasluži
Kdor kakor Ti, kreposti posvečuje
Najblazje v slavo sveti domovini.

Počivaj v miru in za svoja domoljubna dela uživaj zdaj večno plačilo!

Iz Ziljske Bistrice. Naša posojilnica imela je leta 1897. denarnega prometa 73.431 gld. 22 kr. Pristopilo je novih zadružnikov 21, izstopilo osem. Koncem leta je bilo 124 zadružnikov, kateri imajo vplačanih deležev 1380 gld. Hranilnih vlog vložilo se je leta 1897. 28.749 gld. 20 kr. in bilo koncem leta vkup 54.169 gld. Posodilo se je 11.527 gld.; koncem leta je bilo posojil vkup 38.195 gld. Čisti dobiček znaša 423 gld. 4 kr. Rezervni zaklad 526 gld. 95 kr. Hranilne vloge se obrestujejo od 1. januarja 1898 naprej z 3.75%, in posojila z 4.75%. — Posojilnica žaluje po bridki izgubi, ker jo je zapustil marljivi njen odbornik, mil. g. prošt L. Vavtižar. Naša dolžnost je, da se zaslužnega moža spominjamo na tem

mestu, ter se mu iskreno zahvaljujemo za vse, kar je storil za ta naš národni zavod!

Iz Ljubljane. (Sprava se je dosegla. — Demonstracije.) Med obema slovenskima kluboma kranjskih deželnih poslancev se je doseglo po daljših posvetovanjih sporazumljenje v vseh točkah. Poslanci ostanejo v dveh klubih. Vendar se je poskrbelo za vzajemno delovanje v deželnem zboru in odboru. Izvolil se bode skupni odbor, v katerem bode vsak klub volil po štiri člane. Kar bode sklenila večina tega odbora, vezalo bode vse člane obeh klubov. O čemur se odbor ne zjedini, pride v skupno posvetovanje vseh slovenskih poslancev. Resolucije zadnjega vseslovenskega shoda so naloge bodočega vzajemnega delovanja. Oba kluba sta zavezana delovati na to, da se ublaže in polagoma odpravijo nasprotja v kranjskih slovenskih strankah sploh ter tako doseže občna trajna sloga. Z iskrenim veseljem pozdravljamo to novico, ki mora razveseliti vsakega rodoljuba, kateremu je pri srcu blagor slovenskega národa. Naj se sedaj res dela na to, da se najdejo vsi rodoljubi pri skupnem delu za vsestranski napredek in blagor našega národa! — V nedeljo dné 20. febr. bile so v Ljubljani velike demonstracije. Že v zadnji številki smo omenili, da nemški burši, udje društva „Karniolia“, na razne načine izzivajo Slovence. Zaradi tega, kakor zaradi vladnega postopanja in hujškanja Nemcev zoper Slovence, zavrela je tudi Slovcem kri. Nad 5000 ljudij zbralo se je omenjenega dné v „Zvezdi“ pred nemško kazino, v kateri se je pobilo par oken. Izgredov ni bilo. Nemški listi se sedaj kajpak lažejo na vse pretege in napadajo Slovence. Naj imajo veselje, saj vsak poštenjak vé, da od nemških pisavev ne more pričakovati drugega, nego lažij! Isti listi so kajpak ob svojem času povsem odobraval, dá, še hvalili postopanje in pobijanje Nemcev v Gradcu, Celovcu, Mariboru itd. Ko se branijo Slovenci na slovenskih tleh, pa se repenčijo, da je joj! — Kako postopa vlada proti Slovcem, kaže to-le: Vladna policija je prepovedala krščansko-socialni delavski zvezi, da ne sme predstavljati igre „Nemški ne znajo,“ češ, da bi morda moglo priti do demonstracij. Igra se je že neštevilnokrat predstavljala, ne da bi se bil kdo pohujšal. Posl. Kalan je zaradi tega v deželnem zboru trdo in dobro prijel deželnega predsednika Hein-a. Ta se je branil samo s tem, da je jako nedostojno in razaljavno napadal imenovanega poslanca! Ne vémo, smo-li v naši beli Ljubljani res že tako daleč, da se načelnik vlade more in sme obnašati, kakor kak turški paša in osebo žaliti neljubih mu mož, katerih dolžnost je, braniti čast národa, katerega zastopajo!

Glasovi nasprotnikov.

„Svinjered“ na Koroškem.

Od vseh strani se nam zatrjuje, da se po Koroškem že dolgo niso toliko smejali, kakor letos, ko nam je luteranec Berčinger s svojim „mastnim blagom“ napravil toliko predpustne šale! Da smo se tudi v zadnjih številkah „Mir“-a nekoliko pošalili s „Kmetiskim Listom“ ter „Svinjered“ postavili v pravo luč, jim ni po volji. Bogme! Težko je človeku ostati resnemu, ko gleda take kolobocije, kakršne so se spravile na dan v onem listu!

Da smo jim segli do živega, kaže najbolj zdihovanje „Bauernzeitung“-e, ki vihti nad nami bič, ker smo se „predrznili“ pokreati malo njene porednega sinčka po umazanih prstih. Ta pa caplja za svojo materjo in javka, da je joj, ker smo svojim bralcem pokazali, kako strgana in grda je njegova obleka.

Zató pa obadva s polno sapo zatrjujeta, da le tista slovenščina, ki jo mrcvari „Kmetiski List“, je prava in nam kliče: „ne mislite, da so le dopisuni Vaših listov slovensko gramatiko z veliko žlico snedli. Ali mar ne veste, da Slovenci nimamo še vzajemno-pismenega jezika? Kar se v Celovcu od prakov Družbe sv. Mohorja skuje, to še ni národna postava.“ »Kmetiski List« piše tako, da vsak priprost človek lahko razumi, kar bere.“ itd. — Gospodje pri onem listu imajo res „veliko žlico“; bomo že morali k njim hoditi v šolo, ali kaj. Res je le, da je druga številka ravno tako slabo pisana, kakor je bila prva. Le nekaj čisto pravilno pisanega ima, in to je **popravek**, katerega je moral sprejeti „Kmetiski List“ brez vsake opombe v 2. številki in ki se glasi dobesedno:

Uredništvu Kmetiskega Lista v Celovcu.

Uredništvo Kmetiskega Lista naj blagovoli v smislu § 19 tiskovne postave ponatisniti sledeči popravek dopisa iz Rožne doline (kakšni prijatelji so nam duhovni), objavljenega v 2. številki Kmetiskega Lista od dne 15. januarja 1898.:

1. Ni res, da je cerkveni farovž v Kapli največji posestvo v dolini;
2. ni res, da ima župnik v Kapli dohodek za dva kaplana;
3. ni res, da prejema plačilo za 4 duhovnike;
4. ni res, da se vsako leto pri vladi spriča, da nima 700 gold. prejemka;

5. ni res, da se na tako vižo zmuži pri občinski veči; res pa je, da ima kot župnik za plačilo dohodke od polja, sv. maš in doplačila iz verskega zaklada (kongrua-ergänzung), nekaj odškodnine ali remuneracije za oskrbljevanje št. Janža in nekaj odškodnine za 1. kaplana, za 2. kaplana ničesar. Od občinske veče je prost po § 74 občinskega reda za Koroško.

V Kapli pri Dravi, dne 3. februarja 1898.

J. Ogris, župnik.

Kaj ne, gospodine Krasnik, da je britko, ko se morajo že kar v drugi številki objavljati tako „mastni“ popravki, ki kažejo, da „ni vse zlato, kar se sveti“, to je: „Kmeti List“ hoče ljudem dokazati, kako zagovarja „resnico“, a mora objavljati take popravke! — Da ubožcu manjka „mastnega blaga“, kaže to, da je pol zadnje strani ostalo prazne, dāsi je objavil nekaj pisem zoper nas, ki pa ne dokazujejo ničesar, in so se bržkone skrupicali le v uredništvu.

Resno vprašanje pa imamo zopet do slavnega državnega pravdnštva. Tudi v 2. št. ni podpisan niti urednik, niti izdajatelj, zoper jasne določbe § 7. in 9. tiskovne postave, dāsi smo na to opozorili že v zadnji številki. Kratkoterminalo vprašamo, ali veljata ona paragrafa tudi za „Kmeti List“ ali ne, — in ali je veljaven samo še § 23., ker se ž njim poljubi g. baronu Mac Nevin-u preganjati „Mir“?!

Koroški deželni zbor.

25. seja dné 14. febr. Poročilo o agraričnih operacijah se odkaže gospodarskemu odseku. Posl. Grafenauer je pri tej priliki rekel, da so razdelitve na mnogih krajih prav koristne, a da je nastavljenega premalo spretnega osebja. — Vlado se bo naprosilo, naj odpravi hišni razredni davek. — Daljši razgovor je bil o nameravanih skladiščih. Dež. odboru se naroči, da to stvar še proučava. — Dež. odboru se naroči, da mora preiskovati, kako bi se popravil dravski most pri Velikoven, da bi ga voda ne poškodovala tolikokrat in se moral promet ustaviti. — Reši se še več cestnih zadev.

26. seja dné 15. febr. Več došlih prošenj se deloma odkloni, deloma se dovolijo zahtevane podpore. — Prošnja obč. Vovbre, naj se ji odpušče doneski za zidanje mostu pri Lipici, se odkloni. — Za razne poprave pri dež. cestah se dovoli 36.346 gld. — Predlog, naj se nastavi nov deželni uradnik, ki bi nadzoroval stavbe itd., se odkloni.

27. seja dné 16. febr. Reši se več manjših zadev. Daljši razgovor je bil o ustanovitvi deželne zavarovalnice za starost. Govorili so posl. Ehrenwerth, dr. Luggin, Grafenauer, knezoškof in dr. — Prošnja občine Rikarjavas za donesek h popravljanju ceste iz št. Vida k Miklavcu se odstopi dež. odboru. Posl. Lodron je utemeljeval predlog, naj se občinam olajšajo doneski za bolnišnice.

28. seja dné 17. febr. Ko se je rešilo več manjših zadev, sledil je razgovor o veronauku na višji realki, o katerem bomo še podrobneje poročali. — Gospodarski odsek je poročal, kako bi se moglo zabraniti propadanje železne obrti v deželi. — Posl. Kotz je stavil predlog, naj se od vsakega hektolitra pive, ki se iz kake druge dežele vpelje na Koroško, plača 1 gld. davka. Predlog je obrnjen zoper češka piva.

29. seja dné 18. febr. Reši se več cestnih zadev in dež. odboru se naroči, naj preiskuje, ali bi ne kazalo v Celovcu zopet ustanoviti pripravnico za učiteljice. Nastavi se občinski komisar, ki bode pregledoval delovanje občinskih uradov. Posl. Grafenauer se izreče za takega komisarja, zahteva pa naj bode zmožen tudi slovenščine. — Prošnja občin Borovlje, Podljubelj in Svetna vas, naj se odpušče doneski za ceste h kolodvoru v Celovcu, se izroči dež. odboru. — Za deželno hipotečno banko mora dežela plačati 2380 gld. — Za prezidanje stare bolnišnice v Celovcu se potrebuje še 3500 gld. Vkup je morala dežela v ta namen potrositi 42.600 gld. (!)

30. seja dné 19. febr. Poljedelski odsek je predlagal, kaj naj se ukrene, da se ohrani žrebarica na Osojah. — Posl. Kotz je v smislu nemškonacionalne politike predlagal naj se obdači pivo, ki se pripelje iz drugih dežel na Koroško. Zoper ta predlog je govoril posl. Muri, ki je rekel, da mnogi kraji leže tako, da morajo dobivati pivo iz drugih dežel. Zoper sta govorila tudi Mühlbacher in dr. Luggin, za pa Rosenberg. Predlog se je odkazal gospodarskemu odseku. — Posl. Grafenauer je predlagal, naj se poročila dež. odbora razpošljejo ob enem, ko se skliče dež. zbor.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. V Kranjskem dež. zboru so posl. Hribar in tovariši stavili predlog,

naj se vlada pozivlje, da varuje slovensko prebivalstvo na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem pred nasilstvom Nemcev in Lahov. Dobro! — Zavoljo velikega nasilstva lahonskih poslancev, katerim je pomagala poulična druhal, so slovanski poslanci zapustili istrski deželni zbor v Pulju. Sklep lahonske večine, naj je razpravni jezik v dež. zboru le italijanski, je vlada razveljavila. To je zopet enkrat blamaža za lahonske prenapetneže! — Nemško-liberalni listi hvalijo ogersko deželo kot nekaj vzor. Tako so zadnjič tudi „Fr. St.“ proslavljale to državo. Kako slabo se tam godi, zlasti revnejšemu ljudstvu, kažejo poročila zadnjih dni. Med poljedelci je prišlo do velikih nemirov in tekla je tudi človeška kri. Socijalni demokratje so poljske delavce našuntali, da se po mnogih krajih puntajo. Vlada je vsled tega pomnožila orožništvo na 800 mož, v nekatere kraje pa poslala vojake; tako tudi v Czigand, kjer so jih delavci napadli. Vojaki so ustrelili in takoj je bilo 27 težko ranjenih, jeden pa mrtev. Tudi drugod je prišlo do punta in pobojev.

Druge države. Dne 20. februarja je minulo 20 let, odkar je bil izvoljen sv. Oče Leon XIII. za papeža ter je zasedel prestol sv. Petra. Ves katoliški svet se veseli tega dogodka in prosi Boga, da nam še dolgo ohrani skrbnega vladarja sv. cerkve. — Guverner na Kreti ne postane grški princ Jurij, dāsi se mnogo trudi za to mesto. Turk se ga odločno brani in tudi drugi vladarji niso zanj vneti.

Novičar.

Na Koroškem. (Družba sv. Mohorja.) „Slov.“ piše: Kolika je naša družba, posnamemo lahko iz naslednjih števil: 1. Vse knjige v minulemu letu so imele teže 100.156 kilogramov, t. j. 10 vagonov (po 10.000 klgr.), ali 50 težkih vprežnih voz po 20 kvintalov teže. 2. Knjige za posameznega uda bile so debele 5 cm. Če bi hoteli vse knjige drugo vrh druge zložiti, dobili bi stolpec visok 3577 metrov. To je precej več, kakor je visok Triglav, ki meri računjeno od morja okroglo 3000 metrov v visokost. 3. Če bi se ves papir družbenih knjig razgostil vsaksebi, pokrili bi ž njim 1.013.719 m², to je 158 oralov zemlje. 4. Če bi položili knjige po dolgem jedno poleg druge, nastala bi vrsta dolga 87 klm. ali 17 ur, to je malo manj, kakor je dolga cesta od Ljubljane do Trsta. Pa naj reče kdo, da smo Slovenci zadnji. — Ravno sedaj je čas, da se vpiše v prekoristno družbo, ki ti donāša za mali donesek jednega goldinarja toliko dobička! Kdor se torej še ni oglasil, pristopi naj te dni Mohorjevi družbi, da se zgornje številke ne bodo manjšale, marveč stalno napredovale!

(Izpred sodišča.) Ko se je g. mestni kaplan J. Rozman iz Celovca dné 26. dec. m. l. mudil v Podravljah, ga je g. Jan. Schiller, trgovec na Wernberzi, razžalil z nedostojno psovko. Gosp. Rozman je zato po g. dr. Kraut-u vložil zoper Schillerja tožbo radi žaljenja časti in dné 14. jan. je bil g. Schiller pred sodiščem v Beljaku obsojen na 15 gld. globe ali 3 dni zapora. Zoper to kazen se je g. Schiller pritožil na deželno sodišče v Celovcu, ki je o tej zadevi obravnavalo dné 22. febr. G. Rozmana je zastopal g. dr. Kraut, g. Schillerja g. dr. Šuman. Deželno sodišče je razsodbo beljaškega sodišča, torej tudi kazen Schillerjevo, povsem potrdilo. Obravnava je bila tudi v jezikovnem oziru pomenljiva, a o tem spregovorimo pozneje.

(Dež. hipotečna banka.) Do 1. februarja se je dovolilo 659 posojil v znesku 2 mil. 101 tisoč 900 gld. Pri žrebanju dné 5. t. m. so se izžrebale sledeče srečke v skupnem znesku 9650 gld.: po 1000 gld. številke 57, 66, 70, 206, 219, 220, 283, 380. — Po 500 gld. številke 37, 52. — Po 100 gld. številke 40, 158, 176, 193, 227, 258. — Po 50 gld. številke 1.

(Duhovne zadeve.) Dekanom dekanije Dobrlavas je imenovan mil. g. prošt L. Vautičar. — Č. g. Mat. Ražun, provizor v Pliberku, je prestavljen za provizorja v Peravo pri Beljaku. — Č. g. Ant. Vogrinec, kaplan v Prevaljah, je prestavljen za provizorja v Nemški Grebinj. Na njegovo mesto pride č. g. kaplan Franc Satler iz Rožeka.

* Velika sejma v Celovcu po godu sv. Janeza Nep. (16. maja) in sv. Uršule (21. oktobra) ne bode več trajala, kakor doslej, po 14 dnij, marveč samo jeden dan. Mestni magistrat razglašja tudi, da onim prodajalcem, ki svoje žito peljejo naravnost h kakemu kupcu, ne da bi ga razpostavljali na trgu, odslej ne bode več treba plačevati pristojbin, ki so jih dosedaj morali plačati. Te pristojbine se morajo plačati le tedaj, če se žito postavi na trgu na prodaj. — Velikova hranilnica je praznovala 25-letnico svojega obstanka. — Huzarski polk številke 8. bode

prestavljen iz Celovca v Rzeszow v Galiciji. Na njegovo mesto pride od tam huzarski polk št. 6. — Cesar je podelil trgovskemu pomočniku M. Komacu v Celovcu srebrni zaslužni križec, ker že dolga leta služi v jedni in isti trgovini. — Naučni minister je dovolil novemu 5. razredu gimnazije v št. Pavlu pravico javnosti. — Cesar je podelil oberstlajntantu 17. polka Jožefu Gresslu plemstvo s priimkom „plemeniti Baraga“.

Na Kranjskem. Svitli cesar je imenoval za knezoškofa ljubljanskega mil. g. dr. Anton Jeglič-a, pomožnega škofa v Sarajevu. Mil. g. dr. A. Jeglič je rodom Kranjec, porojen l. 1850. v Begunjah na Gorenjskem. Nekaj časa je bil podvodja in profesor v ljubljanskem semenišču, l. 1882. pa je prišel za stolnega kanonika v Sarajevu, kjer je postal lani pomožni škof. Na mnogaja leta! — Dne 20. februarja je umrl v Ljubljani dobroznani frančiškan č. o. Evstahij Ozimek, star 81 let. Dan pozneje je ravno tam umrl zlatomašnik A. Čibašek, župnik v pokoju. N. p. v m.! — V št. Petru na Krasu je neki M. Mršnik iz Trsta tako nesrečno skočil iz vlaka, da je v par urah umrl. — Na Igu je dné 19. t. m. neki Zalar, ki je še le pred tednom dnij prišel iz kaznilnice v Mariboru, ustrelil svojega brata. — V Rovtah pri Logatcu je začela poslovati gospodarska zadruga. — Gospodinjska šola v Ljubljani se otvori v drugi polovici meseca marca. Bog daj srečo! — Predsednikom deželnega sodišča v Ljubljani je imenovan g. A. Levčnik, dosedaj podpredsednik. Listi so s tem imenovanjem zadovoljni.

Na Štajerskem. Graški mestni svet je sprejel resolucijo, da si Slovenci v Gradcu ne smejo postaviti „Narodnega doma“. Kako se nas bojé! — V Mariboru so na dnevnem redu samomori in dvoboji. Zadnjič so si na en dan kar trije vzeli življenje.

Na Primorskem. Precej močen potres so čutili tu dné 20. februarja. Škode ni naredil. Posebno močen je bil na bližnjem Laškem, v Vidnu in Čedadu, kjer je padlo nekaj dimnikov raz streh. — V Podmelcu na Goriškem je „Kmetiška čitalnica“ slovesno obhajala 25-letnico svojega obstanka. — Za celo goriško deželo se snuje mizarska zadruga. — Tržaški lahoni zahtevajo laško vseučilišče za Trst.

Po drugih deželah. Rusija ima po naj-novejšem štetju nad 126 milijonov prebivalcev. — Šestdesetletnica mašništva velikega Slovana Strossmayerja se je jako slovesno obhajala v Djakovem in Zagrebu. Od vseh stranij dohajale so čestitke. — O grozni nesreči v rudniku se poroča iz Bohuma na Nemškem. Mrtvih je 116 oseb. Rešili so 46 oseb, katere so prenesli v bolnico. — V Bombaju (Indija) zopet hudo razgraja kuga.

Poslano.

Vprašanje do g. poslanca K. Ghon-a.

Kakor izvemo iz poročil listov, trdil je poslanec K. Ghon dné 5. febr. v deželnem zboru pri šolskem razgovoru: Na shodu v št. Štefanu ob Zili (dné 7. febr. 1897. l.) vprašal sem navzoče: Ali hočete, da se prenaredi pouk v šolah in vsi so odgovorili: „Ne“.

Podpisani, ki smo bili iz brdske občine na onem shodu navzoči, izjavljamo s tem, da poslanec Ghon zborovalcev ni vprašal, ali so s sedanjo uravnavo šol zadovoljni, in še manj so mu le-ti odgovorili, da smo zadovoljni. Čuditi se moramo zato, kako je mogel gosp. Ghon z ono neresnično trditvijo napadati našega spoštovanega g. poslanca Grafenauerja, ki je v svojem govoru o naših šolah razodel le želje in zahteve kmetov. — Ghon je rekel, da naši voditelji „hujskajo“, ker ljudstvo poučuje o političnih vprašanjih in mu tudi nasprotnike kažejo v pravi luči. Vprašati pa moramo: Kdo hujska? Ali tisti, ki govori povsem resnico in vneto zastopa svoje volilce, ali tisti, ki, kakor Ghon, z neresničnimi trditvami in brez povoda srdito napada neljube mu može? Ali se g. Ghon ne spominja več dogodkov na onem shodu v Štebnju, kjer mu je pripomagal samo gosp. Grafenauer, da je sploh mogel govoriti? — Citatelji pa iz tega spoznajo, koliko pravice je imel g. Ghon se v deželnem zboru razkoračiti nad „hujskači“. Dā, le iščite jih, ali ne pri naši stranki, marveč lepo začnite pri sebi in metajte pred svojim pragom!

Na Brdu ob Zili, dné 22. febr. 1898. l.

V imenu zborovalcev iz Brda:

Vinko Rauter, Leopold Petrič, Janez Flašberger, Pavel Wallner, Anton Warmut, Andrej Hebein, Jože Zankl.

Književnost.

Stenski zemljevid slovenskih pokrajin s slovensko terminologijo v merilu 1—200.000, katerega namerava izdati

„Slov. Matica“, bode jako lepo delo, da ga bo de lahko vesel vsak Slovenec, ki želi imeti o svoji domovini natančen zemljevid, kakor so nemške karte generalnega štaba. Vsakdo naj se požuri, da si zemljevid brž naroči pri „Matici“; cena mu bo 2 gld.

Naznanilo.

Slovenski rodoljub hoče kakemu bralnemu društvu podariti več vezanih letnikov „Slovenskega Gospodarja“, „Domovine“, „Mira“ in „Domačega Prijatelja“. Društvo, ki želi knjige sprejeti, naj se oglasi pri uredništvu „Mir“-a.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vložna številka; d. ob. = davčna občina.)

Sodišče Celovec. Dne 9. marca od 11. do 12. ure v sobi št. 85. Posestvo Jan. Sacher-ja v Nussbergu. vl. št. 19, d. ob. Tigrče. (Cena 6225 gld. 52 kr.)

Dne 17. marca od 11. do 12. ure pri sodišču v Celovcu posestvo Marije Dobnig, p. d. Budih na Paforju vl. št. 10, d. ob. Tibiče (2816 gld. 74 kr. in 228 gld. pritklin).

Dne 4. maja od 11. do 12. ure, soba št. 85. Posestvo Petra Polanc, p. d. Potisk na Sojnici, vl. št. 45, d. ob. Golšovo. (3331 gld.)

Sodišče Pliberk. Dne 4. marca od 1/2 11. do 1/2 12. Kreflejevo posestvo Pavla Miklavea v Dolinčicah, vl. št. 45, d. ob. Ponikva pri Pliberku. (3079 gld.)

Dne 1. aprila od 1/2 11. do 1/2 12. Mertlovo posestvo Antona Mertla, vl. št. 9, d. ob. Šmarjeta. (2766 gld.)

Sodišče Šmohor. Dne 8. marca ob 10. pri sodišču soba št. II. Buchbinderjevo posestvo v Šmohoru vl. št. 58. (2126 gld.)

Sodišče Rožek. Dne 18. marca in 22. apr. od 11. do 12. Smojevo posestvo v Spodnjih Borovjah, vl. št. 38, d. ob. Borovje.

Sodišče Svinec. Dne 15. marca od 11. do 12. Gotšidovo posestvo M. Terpečnik na Št. Janški gori, vl. št. 17, d. ob. Št. Janž na Mostiču. (5795 gld.)

Sodišče Beljak. Dne 22. marca pri sodišču soba št. 4. Wallnerjevo posestvo Ane Schnabl, hišna št. 4 v Podvetrovanih, vl. št. 22, d. ob. Federalun. (8759 gld.)

Tržne cene v Celovcu

dné 24. februarja.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	—	—	—	—
rž	5	45	6	81
ječmen	—	—	—	—
oves	2	36	2	95
hejda	4	30	5	37
turšica (sirk)	3	85	4	81
pšeno (kaša)	7	—	8	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	—	—	75
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. — kr. do 2 gld. 60 kr. klslo 1 gld. 60 kr. do 2 gld. 20 kr., slama po 1 gld. 50 kr. do 1 gld. 90 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 66 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vprežne vole plačujejo mesarji po 115 do 165 gld.

Loterijske srečke od 19. februarja 1898.

Dunaj 23 49 60 76 35
Gradec 14 45 78 52 49

Naznanila.

Dr. Alojzij Kraut,

odvetnik v Celovcu,

na benediktinskem trgu št. 4, I. nadstropje.

Uradne ure so od 1/2 9. do 12. ure zjutraj in od 3. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah je pisarna zaprta.

Pijančljivost

se dá ozdraviti z **antibetinom**,* kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. Mnogostevalna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijanču dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena škatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna škatlja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

* Ime zavarovano.

Stotisočero

družin vsak dan

posebno

rado pije

Zivijo!

Kathreiner-Kneippovo sladno kavo

Prosta zdravju škodljivih snovij bobove kave ima edino Kathreiner-Kneippova sladna kava te dišavo in prijetni ukus. Ker pospešuje tek in je lahko prebavljiva, se Kathreiner-Kneippova sladna kava izkazuje že leta jednako dobro za odrasle in otroke. Z ozirom na zdravje in varčnost bi pristne „Kathreinerjeve“ kave ne smelo nedostajati v nobenem gospodinjstvu.

Svari se pred ničvrednimi ponaredbami.

Kovačnica se dá v najem,

ki leži na dobrem kraju blizu okrajne ceste. Več pové Kristijan Košir p. d. Kovač v Logivesi, pošta Vrba (Velden) na Koroškem.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemnih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

Mauthner's Samen.

Aussaatzeit: Ende Februar und März.

Saatweite: 25-30 cm. Abstand der Reihen. 10 cm. in der Reihe.

Bodenbeschaffenheit: Tieflöcker; recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Mauthner-jevih

slovitih

zeliščnih in cvetličnih semen

zaprtih, oblastveno zavarovanih zavojih

s sodnijsko vpisano

varstveno znamko „medved“

se nahajajo

komisijska skladišča

pri največ

veletrgovinah z mešanim blagom v Avstriji.

V vsakem kraju je poverjena komisijska prodaja 80 najbolj zahtevanih vrst zeliščnih in cvetličnih semen le jedni tvrdki, torej nastavljeni le jedna omara.

Kot sveža in pristna semena tvrdke EDMUND MAUTHNER (Budimpešta, Andrassystrasse 23) veljajo le ona, ki so zaprtaj izvorne zavitke z letnico 1898 in na katerih se nahaja, kakor kaže poleg stoječa podoba, slika medveda in ime Mauthner. — Pred ponarejanji se svari.

Čas setve: Koncem februarja in marca. Prostor za posejatev: 25-30 cm oddaljenost vrst 10 cm v vrsti. Kakovost zemlje: Globoko zrahljana, redilna in ne na novo pognojena.